

[Birthe Nielsen]

geste, der kommer til at betale krisens omkostninger.

Da lovforslag nr. L 61 blev fremlagt i arbejdsmarkedsudvalget i december, efter at regeringens helhedsplan faldt på gulvet, var det mit indtryk, at arbejdsministeren ønskede en helt anden ændring af beregningsgrundlaget for dagpengesatserne, og jeg fik forståelse af, at der ville ske en reel forbedring i dagpengesatserne. Der er ganske vist sket en lille forbedring i maksimumsdagpengene på 75 mill. kr., som vi i socialistisk folkeparti vil støtte og være med til at sige ja til, fordi det trods alt er bedre end ingenting.

Men når vi ser på lovforslaget som helhed, er det en stor forringelse netop for de arbejdsløse, for de syge og for efterlønsmodtagerne. Det vil vi stemme imod ved tredje behandling.

Formanden:

Der er ualmindelig megen småmumlen og uro i salen. Kan vi ikke dæmpe det en lille smule, så de, der vil følge forhandlingen, får lejlighed til det.

Bolvig (RV):

Det radikale venstre finder det nødvendigt, at folketinget foretager en grundig vurdering af vort dagpengesystem. Vi må erkende, at der her og der sker misbrug, som desværre lægger hele sikringssystemet for had. Vi vil gerne medvirke til at fjerne mulighederne for misbrug, hvilket måske kan ske ved at skærpe vægringsbestemmelsen samt eventuelt ved at pålægge alle arbejdsgivere en indberetningspligt, når der anvises arbejdskraft fra arbejdsformidlingen.

Jeg er overbevist om, at vi vil opnå væsentlige resultater gennem styrkelse af arbejdsformidlingen. Denne skal have bedre mandskabsmæssige muligheder for et opsøgende arbejde, således at de rette folk anvises det rette arbejde, og således at den mistro til arbejdsformidlingen, der hersker i store dele af erhvervslivet, kan dæmpes eller fjernes.

Vi ser frem til den nye beskæftigelsesplan, som forhåbentlig vil kunne nedbringe ledigheden og dermed også problemerne. Men vi finder det ikke rimeligt at fastholde regeringens oprindelige, meget stramme oplæg over for de ledige, når man mod vort råd i de-

cember lempede begrænsningerne for andre grupper.

Vi kan derfor støtte de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag og noterer med tilfredshed regeringens tilsagn om at indlede drøftelser om nye regler for dagpengeordningen.

Selv hr. Enggaard må erkende, at lovforslaget indeholder meget, meget store besparelser – et forhold, hr. Nymann tilsyneladende slet ikke har bemærket. De ledige har sandelig betalt, når dette lovforslag er vedtaget.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne først om ændringsforslagene sige, at vi fra CDs side ikke kan stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi finder ikke, det er rimeligt, at der helt frem til februar 1981 ikke skal ske nogen regulering.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet af venstre og konservative, må jeg sige, at vi kunne godt have sympati for de ændringsforslag. Vi tror også – ligesom i øvrigt det radikale venstre – at vi nok alle bliver nødt til at revidere holdningen til dagpengesystemet. Jeg tror ligesom hr. Bolvig, at man kan nå langt ved at styrke arbejdsformidlingen, og man når også langt ad kontrollens vej. Jeg er ikke helt sikker på, at det kan gøre det alene, men det har vi i øvrigt ikke afgjort med os selv endnu. Med hensyn til venstres og konservatives ændringsforslag kan jeg sige, at vi finder, det er for tidligt at stille dem nu. Der er jo tale om, at man faktisk foretager en principiel ændring, som er af mere permanent karakter, og det finder vi ikke man bør gøre i øjeblikket. Vi har som sagt egentlig sympati for det, men vil undlade at stemme – på baggrund af, at forslagene er stillet på et lidt forkert tidspunkt. Det bør nok ses i en større sammenhæng.

Med hensyn til arbejdsministerens ændringsforslag kan jeg sige, at dem vil vi også undlade at stemme om. Vi finder det meget rimeligt i CD, at man dyrtidsregulerer dagpengene såvel for arbejdsløshedsunderstøttelse som ved sygdom, men vi indser ikke det nødvendige i en taktregulering. Jeg sagde allerede ved førstebehandlingen i december måned på CDs vegne, at vi var meget betænkelige ved den meget lille afstand, der efterhånden er mellem understøttelsen og lønningerne på arbejdsmarkedet, og det er også et